

Byrskuerne i Horsens og Randers 1867.

(Tillæg til Tidskrift for Landøkonomi).

THE [unclear] OF [unclear] [unclear] [unclear]

Beretning

om Dyrskuerne i Horsens og Randers 1867 *).

Horsens Landbrugsforening havde forrige Aar fremsendt en Opfordring til flere Landbosforeninger, hvoriblandt til Sorø Amts landøkonomiske Selskab, om at sende Delegerede til forskjellige Dyrskuer for at see disses Arrangements og særlig Bedømmelsen af de fremstillede Dyr, idet man nærrede det Haab, derved efter=

*) Efter ved Diskussionen i det Igl. Landhusholdningselskab d. 12te Februar d. Aar, at være kommet til Kundskab om, at der til Sorø Amts landøkonomiske Selskab var afgivet en Beretning fra d'Hrr. Forpagter Bøch, Balsøllegaard og Keergaard, Fuglebjerggaard om Dyrskuerne i Horsens og Randers f. A., henvendte vi os til den førstnævnte af d'Hrr. med Anmodning om at maatte erholde en Kopi af denne Beretning tillæns, da det er vort Ønske, fremtidig at kunne meddele flere sammenlignende Dyrskue-Beretninger udarbejdede af Mænd fra andre Egne, for hvem det Karakteristiske ved vedkommende Skuer og de der fremstillede Dyr vil være lettere isjuefaldende, end for Kredens egne Mænd. Aarstidens Travlhed har imidlertid været Skyld i, at vi først idag, efterat hosfølgende 4de Hefte af Tidsskriftet var sluttet, have modtaget den ovennævnte Beretning, men da den forekommer os at være affattet paa en saa kyndig og livlig Maade, at den nødvendigvis maa læses med megen Interesse, og tilmed indeholder nyttige Binf, som det maa være ønskeligt kunne komme vore Læsere i Hænde, inden Afholdelsen af Provindsdyrskuerne begynder, lade vi den som et Tillæg følge med dette Hefte, samtidig med at vi angaaende Dyrskuernes Ordning iøvrigt henvise til Hr. Forpagter Heides Afhandling i Tidsskriftets 3die Hefte for iaar.

D. 13de Maj 1868.

Redaktionen.

haanden at opnaa større Ensartethed end hidtil, navnlig ved de benyttede Points Størrelse og Talrighed, da disse nu ere faa høist forskjellige, saa at det for den Windviede, ikke ligger klart, hvorledes f. Ex. en Ro et Sted kan tilkjendes første Præmie med Point 30, og et andet Sted opnaaer en Ro ikke — for at nærne et Tal — 12te Præmie med Point 70*).

Man indseer her det gavnlige, der laa i det fremkomne Forflag, hvis Marsag Soro Amts landøkonomiske Selskabs Generalforsamling den 18de Maj 1867 bærede os Undertegnede med Valget til, som Delegerede og efter Indbydelse, at overvære Dyrstuerne i Horsens og Randers i afvigte Sommer.

Efter at have modtaget fornævnte Hverv og overvaret nævnte Dyrstuer, have vi herved den Ære at fremsende nærværende Beretning om, hvad vi have seet og hørt paa fornævnte Rejse, idet vi bede tilgive, at vi maaste have været noget vidtløftige i Beskrivelsen, der mulig ogsaa er mere udstrakt og detaillieret end behøvedes, og fremsat Et og Andet, der egentlig ikke vedkommer selve Sagen, men som maaste dog kan have Interesse for den Enkelte, der ikke har Vejledning til, selv at berejse andre Egne og see andre Forhold.

Det egentlige Dyrstue i Horsens afholdtes den 27de Juni, men da der afholdtes Centralhingststue — for de ældre Hingste — samme Sted den 26de, hvilket kunde interessere os at see, rejste vi dertil den 25de Juni.

Paa Touren igjennem Jyen ad Jernbanen, som ikke ligger i de frugtbareste Strøg, fandt vi Sæd- og Græsmarkerne temmelig tarvelige, og Græsvarthen bestod hovedsagelig af Rajgræs. Ved paa Jernbanen at udtale os om dette mindre tilfredsstillende Skue, svarede en Jyenbo — fra Eggen ved Årsens — „at Agerbruget hos den fynske Bonde var nødt til at gaa tilbage, idet der drives for stærkt med Kornafgrøder,

*) Naar det anførte ikke er korrekt med Indbydelsen, hidrører dette fra, at det ogsaa skulde stilles i Samklang med Udtalelser under Generalforsamlingen.

holdes for lille Kvægbesætning, fodres alt for flet og des-
aarfag produceres alt for lidt og alt for mager Gjødning,
som han ansaa for Aarsagen til, at Kloverne nu ikke mere
vilde trives." Sa han udtalte, „at der var Flere, som ikke
holdt meget mere end een Ko pr. Td. Hartkorn". Heri laa
en tilstrækkelig Begrundelse af de mindre frodige Marker i det
ventlige Fyen.

Paa den smukt anlagte, vel indrettede og festlig pyntede
Dyrskueplads ved Horsens den 26de Juni, hvor Centralhingste-
stuet den Dag holdtes, bleve vi, — samtidig med Delegerede
fra Randers — modtagne med særdeles venlig Gæstfrihed og
Æresbevisninger af Landbrugsforeningens meget virksomme
Formand, af Dyrskuekomiteen og Flere, hvorved vi strax følte
os hjemme iblandt de brave Syder. Vi modtog saaledes først
et „Æresgæsttegn“, som og a) Kataloger over de den Dag
fremstillede Hingste, over de det foregaaende Aar fremstillede og
over de Dyr, der skulde møde til Dyrskue næste Dag. b) Love
for Horsens Landbrugsforening. c) Almindelige Vedtægter for
Dyrskuet og Præmieuddelingen. d) Love for Hesteforsikringen.
e) Katalog over Foreningens Bogsamling. Alt var arrangeret
og ordnet, som ved de store Landmandsmøder, med Indbegning
af Pladsen, denne inddelt til hver Dyrart, hvor alle stode op-
stillede i den ønskeligste Orden med paahængte Nr., der svarede
til Nr. i Kataloget, kort sagt, et fortrinligt Arrangement og
Orden i alle Maader, som vanskeligt vil kunne overtræffes.

Til Centralhingststuet for ældre Hingste var indmeldt 21
Hingste, i Afdelinger til svært og let Brug. Kraftprøve fandt
Sted ved Kjørsel og Ridning; for de svære Hingste $\frac{1}{2}$ Mil
i 20 Minutter med Væs af 1000 *H*'s Vægt. Hingstene til
lettere Brug $\frac{1}{2}$ Mil i 13 Minutter. Distancerne tilbage-
lagdes i kortere Tid, end der fordredes.

Til de svære Hingste uddeltes 4 Præmier, respektive paa
200, 160, 120 og 75 Rdl.

Til de saakaldte lettere Hingste uddeltes iffun 3 Præmier; disse vare paa 150, 100 og 75 Rdl.

Man seer heraf klart, hvilken Hest Inderne ønske produceret.

At her var fremstillet mange fortrinlige Hingste, vil være overflødig at bemærke, ligesom at mange, selv af de bedste Hingste, vare udeblevne fra Hingstskuet — maaste, som det sagdes, for ikke at udsættes for Kraftansfrængelsen.

Vi kunne ikke undlade at bemærke: at for Øboerne var det et eget Skue, at see de til Konkurrence som „lettere“ fremstillede Hingste, idet disse langt vilde overgaa de hos os fremstillede saakaldte „svære“ Hingste, saavel i Starrelse som Fylde og udtrykt Styrke. Ja, at de egentlig tilkom Benævnelsen „lette“, tro vi heller ikke at være korrekt eller begrundet.

Bed det egentlige Dyrskue den 27de Juni var fremstillet de samme Hingste som den foregaaende Dag, der atter forbleve hele Dagen paa den anviste Plads, og først denne Dags Eftermiddag tildeltes de dem Dagen forud tilkjendte Præmier, umiddelbart før Præmierne uddeltes til de andre Dyr.

Af de yngre Hingste, 2 og 3aarige, var den Dag fremstillet 24; hvoraf mange særdeles lovende (navnlig Afkommet efter Hingstene „Konstantin den 1ste“ og efter „Konstantin den 2den“), der uddeltes 9 Præmier, paa respektive 40, 30, 20, 15, 10, 5, 5, 5 og 5 Rdl.

Af Hopper over fire Aar fremstilledes 41, hvoriblandt adskillige rigtig gode, der vilde have prydet et sjællandsk Dyrskue. I denne Afdeling uddeltes 12 Præmier, nemlig paa 30, 20, 15, 15, 10, 10, 10, 10, 5, 5, 5 og 5 Rdl.

Af Tyre over 2 Aar var fremstillet 46, der vare meget uens i Form og Godhed; dog maa herfra undtages og særlig fremhæves som fortrinlige: en Anglertyr fra Matstrup, og en jydsk Tyr fra lille Hovedgaard, der begge vare meget værdifulde. I denne Afdeling blev uddelt 13 Præmier, til Beløb 200 Rdl., nemlig fra 30 til 5 Rdl.

Af Tyre imellem 1 og 2 Aar var udstillet 10, hvortil uddeltes 3 Præmier med 20 Rdl. i alt.

Af Køer fra 3 til 11 Aar var der 84, hvortil uddeltes 31 Præmier til Beløb af 240 Rdl. og fra 20 til 2 Rdl.'s Størrelse.

Af Kvier og Køer fra 1 til 3 Aars Alderen vare 34 tilstede; de fik 12 Præmier, til samlet Beløb 46 Rdl., fra 8 til 2 Rdl.

Bed Indmeldelsen og Bedømmelsen var Kwæget klassificeret i tre Afdelinger, nemlig: a) ægte jydsk Race, b) Anglerrace og c) Blandinger. Til denne sidste Afdeling henvisstes nogle enkelte Ayrshire-Individer.

Bed at see hele Kwægsamlingen sporedes megen Uensartethed, maaffe en Stræben efter at gaa over til Anglerracen, men hvorved der, paa faa Exemplarer nær, der hovedsagelig tilhørte Selskabets meget ærede Formand, Hr. Forpagter Heide, lodes meget tilbage at ønske.

Det er isvrigt et Spørgsmaal, om denne Race er ønskelig for Jylland; det betvivles eller befrygtes af Flere, som isvrigt ere Yndere af Racen. Jeg maa dog her samtidig beklage, at yderst faa af de større Gaarde i Horsensseggen havde sendt Kreaturer til Dyrskuet. Endvidere maa jeg bemærke, at her kun var Tale om „Mælkekvæg“.

De specielle Regler for Bedømmelsen af Mælkekvæg vare:

1. For dyb Kropbygning . . .	15 Point
2. Størrelse	5 —
3. Knokler og Ben	5 —
4. Hoster, Kryds og Kng . . .	15 —
5. Dver — Patter — Mælkeaarer	10 —
6. Mælkehul	20 —
7. Løs og blød Hud	15 —
8. Speil (kun)	15 —

Er tilsammen 100 Point

Det er mange Point her er i Brug, men naar man ansætter de forstjellige Vegemsdele og Kjendemerker med særlige

Point, vil det være nødvendigt at gaa op til det høje Tal. Søvrigt ere vi forvisfede om, at vi hos os, med vore faa og lave Talstørrelser, komme Sandheden af et Kreaturs Bedømmelse ligesaa nær, som der hvor der bruges de mange og høje Tal.

Uagtet man hører og seer, at Inderne sætte Pris paa et godt Spejl, faa er det interessant at see, at dette Mærke ifkun tildeles 15 af de 100 Point, der tælles op til. Ja, man kan ikke nægte, at de have Ret, naar de sige: „vi ville ikke prisbelønne et mulig fremkommet Karrikatur, fordi dette kan være forsynet med et mere end almindeligt fremtrædende Spejl“.

Af de ovenangførte Point falder der saaledes 40 paa Kropbygningen, 45 paa de saakaldte gl. Kjendemerker og 15 paa Spejlet. Paa Mælkehullet sættes der fortjent Pris.

Faarene, som fremstilledes, vare ikke indtagende; de vare store og grove, maaste med lidt Dishlenblod og isprængt South-downsrace, men der fandtes ikke et med tilnærmelsesvis ægte Præg iblandt de 32 Bødere, hvoraf 9 præmieredes, med et samlet Beløb af 48 Rdl., fra 15 til 2 Rdl., og 13 Faar, som fik 3 Præmier, med 14 Rdl., fordelte fra 8 til 2 Rdl.

Af Svin var der ikke mange, ligesom disse krævede Overbærenhed. Der var 7 Orner, som tildeltes 3 Præmier, med 17 Rdl., fra 10 til 2 Rdl. Endvidere var der to Kuld Grise, som tildeltes 6 Rdl. i Præmie.

Der uddeltes saaledes ialt 880 Rdl. til Præmier, af hvilket Beløb

Sparekassen for Horsens og Omegn havde stænket	300 Rd.
Tilskuddet fra Statskassen var 280 —
Landbrugsforeningens eget Tilskud 300 —

Dyrskuet havde sammenkaldt en Mængde Mennesker af begge Kjøen og af forskjellige Livsstillinger, og megen Interesse sporedes for de fremstillede Dyr og for det festlige Arrangement.

Efter endt Dyrskue samledes et meget stort Antal Mennesker til et fælles Maaltid, ved hvilket der herstede en meget livlig Stemning; Samværret varede til Kl. 12 Midnat, og det

hele Arrangement gjorde de Herrer, der havde forestaaet det, megen Ære.

Endstjøndt sent paa Natten, fulgte vi en gjæsteventlig Indbydelse og kjørte flere Mil vester paa med vor nye Vært til hans Ejendom; og i de følgende Dage færdedes vi efter behagelige Indbydelse paa mange Gaarde og i forskjellige Egne, indtil vi den 2den Juli mødte ved Dyrskuet i Randers. Paa denne Rundrejse (hvorunder vi nøde en Gjæstfrihed, der kun kan findes i Jylland) besaa vi den alt længe saa vel bekendte Kvægbesætning paa Holbekgaard ved Randers Fjord, der nok var Rejsen værd. Denne bestod udelukkende af Kvæg af ægte jydsk Race, med Størrelse, Dybde og Styrke, — der lod formode, at Holstebro og Lemvigegnen var dens Stamegn —, og den vidnede fuldelig om Ejerens Sagkundskab i Udvalg og Tillæg. Hele Besætningen var meget egal og fremviste alle antagne Mærker paa at være meget malkeligvænde, hvilket Prøvemalkébøgerne ogsaa noksom bekræftede.

En lignende Besætning forevistes os af Stamgodsbesidderen paa Clausholm; ogsaa denne var udelukkende af ægte jydsk Race, og var ligesaa ensartet og med fortrinligt Præg som Malkeskvæg. Men denne Besætning var lidt finere i hele Bygningen. Vi fremhæve disse Besætninger som særdeles interessante. Endnu skulde vi nævne en Samling af 7 Følhopper — hvoraf flere meget forædlede — samt flere ædle Hingste og lovende Plage, som fremstilledes for os paa Gammel-Estrup; det var en sjelden Samling af forædlede Heste.

Omsider kom Dagen, da Randers Amtshusholdningselskab afholdt sit Dyrskue. Ved Ankomsten der, bleve vi modtagne af Formanden og Bestyrelsen med lignende Gjæsteventskab og Æresbevisninger som i Horsens. Det Hele var vel ordnet og havde et festligt Præg, hvilket strax tiltaler den Fremmede, — særlig naar man er tarvelig vant hjemme. Men sandt er det, man føler sig vel tilmode ved en rigtig velordnet Udstilling. At en saadan ikke skæbes uden Ud-

gift, eller uden megen Ulejlighed for de arrangerende Herrer er klart; men ejheller krympe ret mange af de Besøgende sig ved da at give nogle Skillinger for Afgangsbilletten, og disse Afgangstege bringe ikke saa lidt i Kassen. Tillige var der en Del Forlystelser, saasom Tombolaer og lignende, der indeholdt ret nette og gode Gevinster, som lode Folk glemme de mange Nitter, Pykkehjulet indeholdt.

Ved Ankomsten til Dyrestuepladsen fik vi klart Indtryk af, at der laa adskillige Mil imellem Horsens og Randers. Anstuelserne vare her fast jydste; vi saae ingen røde Køer; alle vare fortbrogede eller blakbrogede; og ligesaa fast som man var i Anstuelserne, var Kvæget i Form og Farve; man havde ved Generalforsamlingen slaaet fast, at ingen til Mælkeracen hørende Ko eller Tyr kunde komme i Betragtning til Præmieæftning, naar den bar fremmede Farver, det vil sige var rød eller rødbroget; alt skulde bare de nationale jydste Farver: sort eller fortbroget, blattet eller blakbroget. Og ligesom dette saae ensartet ud, saaledes bar hele Kvægudstillingen Præget af, at høre til en Race, til en Stamme, der vidnede om at være mælkogivende i tilfredsstillende Grad. Dog, misforstaa os ikke, det er Totalindtrykket, vi have omtalt, og det stod langt over det Indtryk, man fik af Kvægudstillingen i Horsens. Men naar vi saaledes have forudskiftet nærværende Bemærkninger om Køerne, maa vi ogsaa jevnfides omtale vor Anstuelse om de her fremstillede 2- og 3-aarige Hingste; vi maa da beklage, at disse ikke gjorde saa godt et Indtryk som Kvæget, ja stode en Del tilbage for de unge Hingste, der præsenteredes i Horsens. Hvorimod Hopperne her vare i rigeligere Tal en Del bedre end hist.

Af de to- og treaarige Hingstplage var her fremstillet 37; hvor hver af de anførte Aldersklasser bleve bedømte for sig. Til de 3-aarige uddeltes 6 Præmier til et Beløb af 180 Rd., fra 50 til 15 Rd. Til de 2-aarige uddeltes 5 Præmier, til et Beløb af 130 Rd., fra 40 til 15 Rd.

Af Hopper var der indmeldt 47, hvoriblandt mange rigtig gode og velskabte. Hopperne bedømtes i svære og lette, med Føl; og særlig gaves Opmuntringspræmier til gølge Hopper. Til de svære Hopper uddeltes 5 Præmier til et Beløb af 100 Rd., fordelte fra 30 til 10 Rd. Til lettere Hopper uddeltes ligeledes 5 Præmier med 100 Rd., der ogsaa vare fordelte fra 30 til 10 Rd. Til de gølge Hopper uddeltes 11 Præmier à 5 Rd. til hver, er 55 Rd.

Dernæst fremstilledes 9 Tyre af Federacen, som tilkjendtes 8 Præmier til et Beløb af 210 Rd., fra 50 til 15 Rd., nemlig 50, 35, 30, 25, 20, 20, 15 og 15 Rd.

Af Tyre henhørende til Mælkeracen fremstilledes 32, hvoriblandt flere fortrinlige med bestemt og godt Racepræg. Til disse uddeltes 8 Præmier til Beløb af 215 Rd., fra 50 til 15 Rd., nemlig 50, 35, 30, 30, 25, 25, 15 og 15 Rd. *)

Efter Bedtægterne bleve Køerne kun fremstillede i Samlinger, i Forhold til Udstillernes Kvægbestand. Tallet i Samlingerne varierede fra 3 til 5; men undertiden fremstillede en Ejer flere Hold paa 4 à 5 Køer, og fra 3 til 5 Køer skulde ledsages af en Tyr. Der var fremstillet 30 Samlinger; disse tildeltes 10 Præmier til et samlet Beløb af 295 Rd., fra 50 til 15 Rd. for en Samling; nemlig 50, 45, 40, 35, 30, 25, skulle være 20, 20, 15 og 15 Rd.

Denne Foranstaltning, med kun at præmiere Samlinger, maa ganske vist ansees for et særdeles rigtigt og heldigt Fremstridt, og særlig ønskeligt vilde være, om den kunde blive almindelig indført ved Landets øvrige Dyrskuer. At Samlingerne skulle være af eget Tillæg er en Selvfølge.

Bed at omtale det glædelige i at see, at man har holdt saa bestemt paa det ægte jydsk Kvæg, og derved bevaret den Race, der saa længe har havt et godt Ord paa sig, svarede en

*) Da der i de her angivne Tyres Tal findes Uoverensstemmelse med Forpagter Heides Udtalelser i det kongelige Landhushold. Selskabs Møde den 12te Februar, maa vi tilføie, at det her anførte er efter det os givne Katalog.

Bøndemand os: „ja, vi maa være varfomme, at det ikke skal gaa os med vor Kvægrace, som det er gaaet Sjællænderne med deres frederiksborgske Hesterace; de og vi græde nu, den er borte; vi maa derfor vogte os, at vore Efterkommere ikke skulle græde over vor Nutids letfindige Tragten efter: bestandig Nytt og altid Misnøje med vort Eget, hvilket har været og er hos os en Nationalfejl, der vil komme os dyrt at staa“.

Faarene, som vare tilstede, gav en endnu tarveligere Repræsentation end i Horsens; dog fandtes her en — vistnok — ægte Dichley Bæder, men beklageligt var det, at han — maasse fordi han var lille — ikke tilkjendtes Præmie, hvortil fortrinsvis han forekom os berettiget. Der var indmeldt 44 Bædere, som tildeltes 8 Præmier med 71 Rd., fra 15 til 6 Rd.

Af Faar fremstilledes 10, hvoraf det alt for store Antal 6, fik Præmie til et Beløb af 59 Rd., fra 15 til 6 Rd.

Svinene vare tarveligt repræsenterede ved 2 Orner, der ingen Præmie tilkjendtes.

Her uddeltes saaledes i alt Præmier til det store Beløb 1395 Rd., hvortil Sparekassen i Randers havde givet 200 Rd., og nogle Medlemmer af de større Herregaardsejere en rund Sum, der, hvis jeg erindrer rigtigt, beløb sig til den Sum, der blev givet til Kopræmierne.

Man vil af det Foranførte see, at Principerne ved Præmieuddelingerne i Horsens og i Randers vare temmelig fideordnede, i det man, hver efter sin disponible Kapital, — dog særlig i Horsens — yndede mange Præmier, om disse end derved stundom bleve smaa. Men til de mange Præmier udkrævedes desuagtet mange Penge, og, for at tilvejebringe de ønskelige Kapitaler, havde, som bemærket, de respektive Sparekasser i begge de fornævnte Byer fulgt det smukke Exempel, der er givet ved flere af de større Landmandsmøder. Desformedelst havde man hvert Sted en ret anseelig største Præmie til hver Klasse, der ikke benævnedes ved „første Præmie“, men ved „Sparekassепræmie“. Paa en Skaaltak til Sparekassen for dens velvillige Assistance svarede en tilstedeværende Direktør: „at

denne Velvillie egentlig ikke var Tak værd; det var ene som Finantsmand, at han havde givet sit Minde dertil, idet han indsaa, at jo bedre Kreaturer Landmændene fik, desmere fik disse tilovers, til atter at gemme i Sparekassen". Og Manden har afgjort Ret, gid alle Sparekasedirektioner ville finde og benytte den samme sande Tanke.

Efter endt Dyrskue i Randers var ligeledes Festsmaaltid i et stort og smukt Lokale, og en livlig Stemning vidnede om, at Gæsterne havde følt dem tiltalte saavel ved det smukke Arrangement som ved den gode Orden og ved de fremstillede Kreaturer. Man drog bort med et varigt Minde om den jndste Gæstfrihed og med Ønsket og Haabet om, at slige Besøg ved forskjellige Dyrskuer omkring i Landet maa blive mere almindelige og aarlig gjentagne i de forskjellige Egne; thi hver Den, der saaledes rejser om, vil, naar Interessens er tilstede, nok faae sit Udlæg betalt, lig hvad ovenfor blev sagt om „Sparekassen“. Og ved at færdes i fremmede Egne vil man tit blive vaer, at man — naar man ikke er alt for hildet i sit Eget — skal anstrænge sig, for ikke at blive omgaaet for meget af sine Kollegaer. Og med disse Sætninger vel bevarede ville vi slutte vor Rapport, idet vi bringe vor Tak for den enstemmige Tillid, hvormed vi valgtes til den her bestrevne Rejse.

G. G. Bøch,
Balsølløgegaard.

P. Nørgaard,
Fuglebjerregaard.

Iblandt de trykte Sager, der, som foran nævnt, bleve os leverede ved Ankomsten til fornævnte Dyrskue, vare, hvad man det ene Sted kaldte „Bødægter“, det andet Sted „Regler“ for Virksomheden ved de respektive Dyrskue. Af disse vare det os tilladt at fremhæve nogle, som vi savne i vor Virksomhed her, og som formenes at egne sig til at optages hos os, eller i al Fald at tilsendes efter de stedlige Forhold.

1) Horsens Landbrugsforening giver ikkun Præmie til Medlemmer af Selskabet, (det aarlige Kontigent er kun 1 Rd.); hvorimod Randers Amtshusholdningselskab giver $\frac{1}{2}$ Præmie til Ikke-medlemmer, paa Betingelse af, at der af dem erlægges et Indskrivnings-salair af 1 Rd. for en Hest eller Ko, og 3 $\frac{1}{2}$ for et Faar eller Svin, som ønskes stillet til Dyrskue og Præmiekonkurrence.

2) De for en Tyr tilkjendte Præmier udbetales ikke samme Aar, den tilkjendes, men først det næste Aar, om Tyren da kommer tilfede.

3) I Randers ere forskjellige tidligere Indskrænkninger nu hævede. Saaledes er Konkurrencen til Præmier nu aldeles fri, saa at der ikke finder nogen Indskrænkning Sted med Hensyn til det Antal Præmier, som hver Udstiller af Kreaturer kan tage. Anskuelsen er følgende, at de bedste Dyr belønnes, enten de ere paa een Mand's Haand, eller ejes af flere.

4) En Udstiller, som ejer indtil 50 Køer, skal fremstille 2 Køer og 1 Kvie; fra 50 til 100 Køer: 1 Tyr, 2 Køer og 1 Kvie; fra 100 til 150 Køer: 1 Tyr, 3 Køer og 1 Kvie, og over 150 Køer repræsenteres ved 1 Tyr, 3 Køer og 2 Kvier. Alle af eget Tillæg og Opdræt.

5) Tilkjendelsen af Præmie betinges af, at det eller de paagjældende Dyr af Bedømmelseskomiteerne skjønes ikke blot i Forhold til de øvrige Dyr, men i og for sig at være fortrinlige Dyr til Avl.

6) Hopper kunne kun præmieres, naar de møde med deres Føl, der bevisligen er falden efter en anerkjendt god Hingst.

7) Der skal særlig lægges Vægt paa, at Dyrene bevisligen nedstamme fra anerkjendte gode Tillægdyr, og bør det tillige tages i Betragtning, om de have frembragt lovende Afkom. Frugtbarhed hos Hunddyrene, maa kunne bevises.

Det vilde glæde os, om den højtærede Generalforsamling fandt, at der i nærværende Fremstilling af, hvad vi have opfattet paa vor Rejse, er Momenter værdige til, at en Komite

maatte blive nedfat for at undersøge, hvorvidt heri maatte findes noget, som med Held kunde overføres ved vore Dyrstuer.

G. G. Bech.

P. Neergaard.

Efterskrift:

Generalforsamlingen valgte strax en Komite bestaaende af 5 Medlemmer, som skulde udarbejde et Forslag til mulige Forandringer eller Tillæg til den her hidtil brugte Fremgangsmaade.

Et saadant Forslag er nu udarbejdet, og det vil blive forelagt i første Direktionsmøde og kommende Generalforsamling.

manne blise heftel for in underlige. boerheit het manne funder
naget, som med Guds lunde onseres her dore. Amen.

W. G. Rind. H. W. Rind.

Wittetitt

Overfettningerne her er en samling af de
af de vordende som alle vordende er for sig til mange
forordninger eller til den her til den her til den her
mange.

Et andet forord er en overfettning af den her til den her
for sig til den her til den her til den her til den her